

فرینیک بو دور له نیو فرینی دووردا

غازی حهسن

(۲ - ۱)

پیشه کی

لای من خویندنه وهی دهق مرۆف دهخاته نیو ده ریایه کی بی بن و هه زار به هه زار و پر جووله و ترس و ئاسوودهیی و بیرکردنه وه و پاچله کین و ته زوو به له شدا هاتن و شتی دیکه ش. له هه ر ده قیکدا بمه ویت خۆم بدۆز مه وه، ده بیئت بیر له هه لگه پان به شاخی ده قیککی هه زار به هه زاردا بکه مه وه، ده بیئت قوول بیر بکه مه وه، بال بگر مه وه، شته کان هه ست پی بکه م و له دووری و پانتایی و په هه نده جیا جیاکانی شته کان، ئه و شتانه ی له نیو خودی ده قه که دا دیارن، یان دیار نین و شاراو ه ن بگه پیم، بالی هیچ وشه یه ک نه که م و نه یخه مه نیو قه فه زی بیرکردنه وه ی تاییه ت و که سیی خۆم، چونکه وشه ئازاده و ده فریئت و دوور دوور ده فریئت، له خه یال دوورتر ده چیئت و له نیو دل و می شک و هه ناوی هه ر یه کیکشماندا ده توانیئت هیلینیکی جوان و جیاواز و پر و اتا دروست بکات.

(بنفیسست) ده بیژیئت «زمان هیما داریکی ئابووریانه به مه به سستی ده سته پیوه رگرتنه». (محمد سییلا و عبدالسلام بنعبد العالی، ۲۰۲۰، ۶۸). له لیكدانه وه یه کی وه هادا ئه وه مان بو ساغ ده بیته وه که زمانی شیعر له ئابووری زمان و ده سته پیوه رگرتنیش پتره، چرکردنه وه یه که هه ندیک جار وه ک دارستانی چری بی ریگای لی دیت، مرۆف ئاگای له خۆی نه بیئت، تییدا ون ده بیئت. ئیمه له نیو زماندا بیرده که یه نه وه و ده ژین و پی ده گه ین، ئه گه ر زمانه که مان هه روا بی مه به ست و بی ئامانچ و په یام و گوتار به کارهینا، وه ک ئه وه وایه ئاوی خواردنه وه بو شوشتنی ئۆتۆمۆبیل به کارهینین، به تاییه تی زمانی شیعر هینده زمانیکی

به به ما و گران و پر گه وه ره، نابیت هه روا لهختوخوڤا و بی هۆکار و بیرکردنه وه به کار بهینریت، یان پرسته ی زیاد و بی ئه رک و مه به ست بخینه نیو گوتاره شیعییه کانمانه وه، ئیدی وهک په تایه کی کوشنده دهقه که تووشی نهخووشی و له پری و پووکانه وه بکات.

فرینی دوور، دوور فرینه وه

(فرینی دوور)ی ناسری حیسامی پر له وشه، هه وشه یه کیش پر له دهنگ و پهنگ و وینه و اتا و ئه رک و کردار و هه ست و جووله و بوون. شیعه کان کورتن، یان له لاپه ره یه کدا جیگه یان بووته وه، کهم شیعی دریزی تیدایه، ئه مه ش به واتای ئه وه یه به ناگایه وه به کارهینانی دپه کان و وشه کانی په پیره و کردوه، زمانه که ی چره، ئه گه ر دووباره کردنه وه ی هه ندیک وینه ی شیعی و وشه و دهسته واژه ش هه بیت، که پهنگه بۆ منی خوینهر پیویستی به وه ستان و لیکدانه وه هه بیت، به لام دیسان نه بوونه ته هۆکار بۆ ناشیرینکردنی گوتاری شیعه کان و دهقه کان، هه رچه نده باشتره شاعیر په نا وه بهر ویناکردن و په یف و دهسته واژه ی دیکه بیات، به مه پانتایی دهقه کانی فراوانتر و پر شتی نوپتر دهکات.

شیعه ئه وشته نالیت، که ئیمه ده یزانی و ئه وشته ی له نیو بیرکردنه وه ی خو ماندا وینای ده که ی، یان ههستی پی ده که ی. شیعه شتیک وینا ناکات، که ته نیا چاو ده بیینیت، به لکوو عه قل ههستی پی دهکات. له نیو دهقه شیعییه کانی (ناسری حیسامی) دا، که ده کریت په خه شی لئ بگرین، به راورد و به یهک به ستنه وه یه کیش له گه ل که شی شیعی هه ندیک له شاعیرانی دیکه شدا بکه ی، به لام ئه وه له هه وشه و شتیکدا شتیک ی جیاواز له چاو و بیرکردنه وه ی ئیمه ی دروست کردوه،

ئه مه ش پیوهندی به هه ست و بیرکردنه وه ی گه پانه وه بۆ پابوردوی خودی شاعیره وه هه یه. ناسری حیسامی له نیو بزاقیکی کۆمونیستی کریکاریدا بیری له نیو بیرکردنه وه دا هه لئنجاره، به لام که شیعه کانی ده خوینینه وه به شیوه یه کی گشتی (جووتیار و وه رزیر و گوند و دهشت و باخ و گوڵ و دار و پێگه و به فر و باران و کانیاو و که پر و که ش و ژینگه ی لادئ و ده شتانه کی) پانتاییه کی فراوانیان پی به خشراوه، نهک هه ر ئه وه وهک ئه وه وایه بیره وه ریبه کانی شاعیر پیوه ندیبه کی جه ده لی و میژووی و کولتوری قوولیان له گه ل ئه م دۆخه دا هه بیت، که هه میشه وهک بیره وه ری بۆیان ده گه پیته وه و له گه پانه وه کاندایه خیان پی ده دات. ئه وه له فیکر شارستانی و پیشکه وتوه، به لام له وینه شیعییه کاندایه هه میشه له نیو ژینگه ی ئه وه شوینانه دا ده بینریته وه که به گوند و شاخ و ژینگه ی سروشتی به ستراونه ته وه.

مه رج نییه هه موومان وهک یهک ده قیکی شیعی کارمان لئ بکات، یان وهک یهک دهقه شیعییه که بخوینینه وه، یان سۆز و پالپشتی و په تکردنه وه مان وهک یهک بیت، نه خیر پیشکه وتن و گه شه کردن له وه دایه من و تۆ جیاواز بین، یان من و منی ناوه خۆم جیاواز بین. بۆ گرنگه جیاواز بین، یان دید و تیگه یشتن و لیکدانه وه ی جیاوازمان هه بیت؟ ئیمه ئه گه ر بۆ نمونه وشه ی (ئاسمان) به مانای جیاواز، یان (پووباری فرمیسک)، یان (به فر) و (زریان) و (سووتان).. تاد به مه بهستی جیاواز نه بینین، دنیا یه کی هه مه چه شن و ئه رک و لیکدانه وه دروست ناکه ی.

قه سه کردن له سه ر ده قی شیعه ده کریت به شیواز و مه به ست و میتۆد و بواری جیاواز

ئەنجام بەردۆت، مەن دەمەوئیت لە پوانگەیهکی چینایەتی، کۆمەلایەتی، دەروونی، فیکری، ھونەری، ستایل و فۆرم و وشە و پستە و مانا... تاد دەق ھەلسەنگێتم. ھەیه لە گۆشەیهکی کەسی، ھەشە لە دیدیکی بابەتی، ھەشیانە لە بواری زمانەوانی و تەکنیکی نووسینی شیعەر قسە دەکات.

ئایدیۆلۆژیای نووسی و شیعەر

ناسری حیسامی ھەک ئایدیۆلۆژیای شیعەری نەنووسیو ھەتەنیا بۆ ئەوانەیی لە نزیکەو ھاوشانیان بوو و گۆچیان کردوو، لە پوانگەیهکی جیاواز وینای پێوھندی و ھەست و بیرکردنەوھکانی خۆی بۆ کۆمەلگە و دەورووبەر و سروشت و ژینگە و جوانی و چوونە نێو ھەستە شاراوھکانی ناخ کردوو. (جەلال بەرزنجی) دەلێت «شیعەر، زیاتر ھەست و خەیاڵ» ە. (جەلال بەرزنجی، ۲۰۲۳، ۱۳). (ناسری حیسامی) یش دەلێت:

«پەلکی پازم لە زمان ھەلدەوھرن ھەیف و خەسار
شیعەری مەن دەریدەرن یەک وشە دیوانی
نەدی». (۵۳)

زمانی ھەک دارێک چوواندوو، پەلکەکانی کە بریتین لە پاز و ھەلدەوھرن، ئاکامی ھەلۆھرینە کە لای شاعیر بە (ھەیف و خەسار) بەستراوھتەو. ئەم دوو وشەییە پیمان دەلێت، کە (ھەیف) واتە شاعیر نەگەیشتووھتە مەبەستەکانی و (خەسار) بە فیرۆ چوو. پاستییەکی کافیک (پاز) بە وشەکانی (ھەلۆھرین و ھەیف و خەسار) دەبەستینەو، بەرھەو دنیاہیەکی دیکە و اتا و لیکدانەو و تیگەیشتن دەچین، تا دەگاتە ئەو پاستییە بیژیت: شیعەرەکانم دەریدەرن و یەک وشە دیوانی نەدی.

(خەبات عارف) یش دەلێت: شیعەر خولقاندنی دنیاہیەکی نووی نییە لەو دیو ژیانی واقیعدا، بەلکەو خولقاندنی دنیاہیەکی نوویە لەنێو ژیانی واقیع خۆیدا. ئەم خولقاندنەیان گرنگترە، دەنا واقیع و ژیانی ئەو دیوی واقیع ھەن، بەو جۆرە کە مەن لێی تیگەیشتوووم نییە و ئەگەر شیعەر لەگەڵ ئەو ژیانەدا خەریک بیت، لە وپێنەکردن زیاتر بەرھەم ناھێنێ». (شاخووان سەدیق، ۲۰۲۲-۶-۱۶)

<https://www.rudaw.net/sorani/culture/literature/160220203>.

ئەگەر ئەمە بکەینە پێوانە بۆ لیکدانەوھە دەقەکانی نێو (فرینی دوور) بۆمان ساغ دەبیتەو، کە لەنێو واقیعدا ژیانیکی نووی، وینایەکی نووی دروست دەکات، مەرج نییە ئەو کەرەستە و شت و وشانەیی بەکاریان دەھێنێت، ھەمان ئەو شتە سروشتییانە بن کە ئیمە دەیانبینین، ئەو لەنێو واقیعدا بە دیوانی لەو جۆرە ھەن.

خۆشەویستی پێوھندی بە چوار ماددەیی سەرھەکی ھەبوونەو ھەیه ھەک ئاو و خاک و ئاگر و ھەوا، ئەگەر بەیەک بەستەوھەیک لەنێوان خۆشەویستی و ئاگر بکریت، ئەمە پێوھندی بە کۆمەلگەیی سەرھتایی و ھور و ھورەتریشقە و قۆناغی پوچتییەو ھەیه، ھەرھەا بەستەوھەیی خۆشەویستی بە خاک و ئاو، پێوھندی بە دروستبوونی کۆمەلگەیی کشتوکالییەو ھەیه، ئەمەش پێوھندی بە کۆمەلگەیی کۆنی نێوان ھەردوو پووبارەو ھەیه و لەپێگەیی نیگار و ھەلکۆلراوھکان و دەقی سەرھتایی ئەمە بەرجەستە کراو. سۆمەرییەکان و بابلییەکان و ئاشوورییەکان لەرۆژھەلاتی کۆندا گوزارشتی پەمزدار و ھێمایان

بۆ خۆشه‌ويستی به‌کاره‌یناوه، یان له‌ په‌رستن و پۆرپه‌سمی سێکسی پیرۆزه‌وه ئه‌نجام دراوه، تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی (سیمۆئیل کریمه‌ر) بلیت نامانجی یه‌که‌می پاشاکانی سۆمه‌ر ئه‌وه بووه له‌ خواوه‌ندی به‌روبووم (ئینانا) جووتبوون و نزیك بوونه‌وه‌ رووبدات. (شوقی بزيع، ۳۰ ینایر <https://aawsat.com/%D8%AB%D9%82%D8%A7%D9%81%D8%>).

شيعر ده‌رپرینتیکی ساده‌یه، ئه‌وه‌ی له‌ ناخاوتنی ئاسایی جیای ده‌گاته‌وه، ده‌ستتێوه‌ردانیکی ئه‌فسووناوییه له‌ زمانه‌که‌ی. وشه‌ی شيعری و ناشيعری بوونیان نییه، ئه‌وه پرستی شيعرییه بریار ده‌دات، فلان وشه شيعرییه، یان نا. (هاوسمان) گوته‌نی: «شيعر ئه‌و شته نییه که ده‌گوتریت، شیوازی گوته‌نی شته‌که‌یه». به‌لای (جان کۆهین)یشه‌وه شاعیر وشه داده‌هینیت، نه‌ک فیکر. (حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن، ۲۰۲۳، <https://hawlerweb.net/opinion/2023/08/61700>).

له‌م ده‌قانه‌ی له‌نیۆ (فرینی دوور) دا ده‌یانخوینینه‌وه، شاعیر شته‌کانی داھیناوه و به‌ شیوازی خۆی دروستی کردوون و گوزارشتی لێ کردوون و وه‌سفی شته‌کان و دۆخه‌کانی کردووه، له‌نیۆ کۆمه‌لگه‌ نا، به‌ لکۆو له‌نیۆ زماندا. ئه‌و شته‌کان به‌ هیچ فیکریکه‌وه نابه‌ستیته‌وه، خودی هه‌سته جوانه ناسک و تێپوانین و ئینتیمای بۆ سروشت و گوند و شاخ و دار و ژینگه و هه‌تا بالنده و ده‌نگی با و دووکه‌لی ئاگردان و پێچانه‌وه‌ی جگه‌ره ده‌گاته که‌ره‌سته‌ی ویناکردنی شيعری و تێپوانینه‌کانی بۆ دیارده‌کان.

توخمه‌کان و ئه‌فسانه و شيعری نوێ

به‌پێی ئه‌فسانه کۆنه‌کان (ئینانا) به

جۆشوخوڕۆشه‌وه هاوسه‌رگيری له‌گه‌ل (دیموزی) دا نه‌بووه، به‌ لکۆو به‌ جۆشوخوڕۆشه‌وه بووه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ژێر چاودێری ئه‌و جووتیاره‌دا بژی، که میوه‌ی پێ ده‌دات، به‌لام ئه‌و پێداگری (ئۆتۆ)ی برای خوداوه‌ندی خۆر بوو، پێداگری له‌سه‌ر هاوسه‌رگيرییه‌که‌ی له‌گه‌ل هاوپی شوانه‌که‌ی ده‌کرد و له‌هه‌مان کاتدا خواستی ناشتیخوازانه‌ی جووتیاره‌که‌ش بوو له‌پێناو کشانه‌وه له‌پووبه‌رووبوونه‌وه له‌گه‌ل توندوتیژی خویناوی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ دۆخی وه‌ها. له‌ ئاکامدا ده‌بینین باه‌ته‌که به‌ره‌و کۆتاییه‌کی جیاوازی برد. ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سێک په‌یڕه‌وی ئه‌م جۆره ده‌قه کۆنانه بکات، که بۆ شاعیرانی سۆمه‌ر ده‌گه‌رێنه‌وه و شيعر و سروودیان بۆ ئاهه‌نگگیران به‌بۆنه‌ی هاوسه‌رگيری ئیلاهییه‌وه ئاماده ده‌کرد، ده‌بیت سه‌رنجی هاوته‌ریبی په‌مزی نیوان پۆرپه‌سمه‌کانی خۆشه‌ويستی و به‌خێوکردن بدریت، که وێنه‌ی پیاو، ئاو، یان چاندن، له‌وێ له‌گه‌ل وێنه‌ی ژن و تۆز و زه‌وی به‌پیت و به‌ره‌که‌ت جیاواز بوو. (شوقی بزيع، ۳۰ ینایر <https://aawsat.com/%D8%AB%D9%82%D8%A7%D9%81%D8%>).

من نالیم شاعیری (دوور فرین) هه‌مان پێسا و میتۆد و تیفیکرینه‌ کۆنه‌که‌ی له‌نیوان خۆشه‌ويستی و خاک و ئاو و با و ئاگر په‌یڕه‌و کردووه، نه‌خێر، به‌لام خۆشه‌ويستی (خاک) له‌نیۆ ده‌قه‌کانیدا به‌ پێوه‌ندییه جوانه‌کانی نیوان (هه‌ست و بیره‌وه‌ری و گێپانه‌وه و تیگه‌یشتن و به‌کاره‌ینانی هێما و نیشانه‌کان) به‌سه‌راونه‌ته‌وه، له‌پێناو گێپانه‌وه و وینای جوانی خۆشه‌ويستی و خاک و گۆل و به‌فر و ئاو و دار و وه‌رزێر و جووتیار، له‌پێناو خولقاندنی که‌سیکی جیاواز له‌ واقع، به‌ شیوازیکی تایبه‌ت و به‌ وشه‌ی

ناسکی تهر و پر له و اتا .

زور له نئيو دهقه كاندا گه پام، چند جار يك پئياندا چوممه وه، له چند شوينيكدا، مه به ستم له نئيو دهقه شيعرييه كانه نيوي (شار) هاتوو و ده لئيت:

پئي بلين بن، شاري شيعرم پر له شيويه شيرنه
چي دهكا فراهاد ناخر به و كه ژ و كيوانه وه؟
(۳۲).

له شيعريكي ديكه شدا ديسان دوخه كه به
(فراهاد) وه ده به ستيته وه و ده لئيت:
يهك دل كه به شارئ شو و پوژ لييه وه
ده دوين! (۶۳).

ده ترانم بيژم له نمونه ي كه مدا ئه و له
ژينگه ي فراهاد كه شاخ و سروشتي كوردستانه
ده دويت و ده يه وييت ويته يه كي جياوا زمان له نئيو
شاردا بو وينا بكات وه، كه شاريش شيرني
زوري تيدايه، ئه شقي تيدايه، به لام ئه و نه هاتوو
وه سفي شار و شيويه ژيان و پئوه ندييه
ده رووني و كومه لايه تي و ئه خلاقى و سيكسى و
چهوسانه وه و ناميز و هوكاره كانى به ره مه هيتان
و شيويه ژيان و پئوه ندى ده رووني و نامؤبون
و دابران له نئيو خودى شاردا بكات، ئه و ده لئيت
(شاري شيعرم)، واته شيعره كه ي به شيويه يهك
وه سف كر دووه، كه وهك شار قه ره بالغه و پره
له كه سايه تي وهك شيرين و ئه شق و جوانى .

له نمونه ي دووه ميشدا هر له و چوارچپوه يه دا
ده خولتته وه . پيمان ده لئيت يهك دل هيه،
به لام خه لك يكي يه كجار زور به قه د دانىشتوانى
شاريك ليى ده دوين، نه هاتوو بلئ ناواييهك،
ديها تيكي ليى ده دوين، چونكه ئه و له م ريگه يه وه
ناماز به (ژماره يه كي زور و گه وره) ده كات . كه
ده لئيت شار، واته (ژماره يه كي زوري خه لك) .
سه ربارى ئه وه ي له شاردا پئكه اته ي چينا يه تي

و پو شنبيري و كومه لايه تي و ته نانه ت ده رووني
ئه و خه لكه ش جياوا زن . هه موويان به هه موو
جياوا زييه كانيانه وه باسى ئه م تا قه دلله ده كه ن .
له م نمونه يه دا به شيويه يه كي جياوا باسى
شار ده كات و ده نووسيت:

پوژيكي دادئ
ئيمه كه سمان لي ره نابين،
ئه م شارانه كه سى ديكه يان تيدايه
ئه م زه ويپانه دارى ديكه
پوياره كان پئ ده گورن
شه قامه كان په نگ و پوالت
ميژوو، زوري له بير ده چي ته وه
زور په يمان هه ن كه واده يان به سهر ده چئ
زور كزيه هه ن، نه وه كانيان نازاد ده بن
زور دوژمنى، سه رچاوه يان وشك ده بن
خوشه ويستى گه ليك دلدار
فيدا كارى گه ليك شه هيد
له سهر كيلى قه وزه گرتوو
ده بن به به شيك له ميژوو (۸۱).

گريمانه ي گورانكارى يه كي گه وره ي ديموگرافى
و ژينگه و ژيان له نئيو شاردا ده كات، شته كان
هه موو ده گورين و له دو ماهيشدا ده بنه به شيك
له ميژوو . به دروستى به كارهيئاننى شار، و اتا
و پئشبينى و تيپوانينيكي قوولى به ران به ر
مه ترسييه كانى نايينده ي گورانكارى و مملانى
و چاره نووسى مرؤف وهك مرؤف نهك مرؤفيكى
خاوه ن ناسنامه يه كي ديارى كراوى تايه ت تيدايه .
پئشبينى، ره شيبينى، نامؤبون و بيرچوونه وه
و بوونه به شيك له ميژوو . تاد له خو
گرتوو . ئه و لي ره دا باسى چه مكي دوا پوژى
گورانكارى يه كانى ژينگه و قه واره و شيويه ي ژيان
و شار و نايينده ي پئوه ندييه كانى نئيو شار و
مرؤف و گورانكارى يه كان ده كات .

له نمونیه کی دیکه دا له وه سف و وینا کردنی شارد، نهیتوانیوه له ئینتیمای بۆ (گه لا و تینویتی سهحرا) ده ربازی بیت و ده لیت:

لیره باران دایکردوه و
 سه رتاپای شار چۆراوگه یه
 به لام هیشتا لئوی وشکم ته مه نناي نه و گه لایه یه
 که تینویتی سه حرایه کی گوره ی
 له ده رووندا هه لگرتوه . (۸۵)

جاریکی دیکه، به لئ جاریکی دیکه و پئ ده چیت له هه موو ساتیک و بیرکردنه وه یه ک و وینا کردنیکی وینه شیعرییه کانیدا له نیو شار ناتوانیت خۆی له شارد و بکات و بیر و خۆی له نیو جواگرافیای شار ده رباز ده کات و به م شیوه یه و له پڼگه ی به کاره ینان و که ره سه ته و که لوپه لی ده ره وه ی شار (گوند، دارستان، شاخ و بنار و سنه و بهر و کپلگه ی تینوو.. تاد) ده گه پڼته وه نیو سروشت، نه مه سروشتی هه ندیک له مرۆفه کان له پڼناو ده رباز بون له نامویی و ته نیایی و ژاوه ژاوی شار و پڼوه ندییه ژانگرتوه کان بۆ پاکي سروشت ده گه پڼته وه . نه و ئاواره ی شاری پڼشکه وتوه، به لام له بیره وه ری و وینا کردنی شیعری و گپرا نه وه کانیدا هه میشه بۆ سروشتیکی پاک، جوان و بزوی نه ره ده گه پڼته وه، نه مه ده مانگه پڼته وه سه ر بیرۆکه کانی نه و فه یله سووف و زانایانه ی ده یانه ویت له نیو سروشتدا تاک په روه رد بکه ن و هه ست و زمان و پڼوه ندی و پڼکه اته ی ده روونی و که سییه کانی به سروشتی و دوور له کاریگه ری نه وانی دیکه ی گومانه لگر پئ بگه یه نن، نه ویش شیعری و خۆشه وستی و بیره ورییه کانی هه میشه به سروشتی ده ره وه ی شار ده به سستیته وه .

له سه فه ری سرود بۆ (جه مالی موفتی) شیعریکی نووسیوه باسی شار ناکات، به لکوو

وه سفی (نه و که سه ده کات) که شیعره که ی بۆ نووسیوه . له دوایین دپردا ده بیژیت:

سروده که ت له گه رووی شاریک ده بیسترا .
 . (۱۰۱)

نه گه ره له دیدیکی زمانه وانییه وه سه یری با به ته کان بکه ین بۆمان پوون ده بیته وه که «نیمه گفتوگو ده که ین بۆ نه وه ی شتیک رابگه یه نین، هه ره ها گفتوگو ده که ین بۆ نه وه ی گوزارشت له خودی خۆمانیش بکه ین» (محمد سبیل و عبدالسلام بنعبد العالی، ۲۰۱۰، ۶۴). به واتایه کی دیکه شاعیر ده قییک به ره م ده هیئت بۆ نه وه ی شتیک، یان پتر له شتیکمان پئ رابگه یه نیت، له هه مان گافیشدا گوزارشت له خودی خۆی بکات. ده توانین بیژین شیعره کان هه ست و نه ست و ناخ و بیرکردنه وه و توانایی و خواستی خودی شاعیره که ن، هه ره ها له پڼگه ی نه و گفتوگویی ده روستی ده کات شتیک و پتر له شتیکمان پئ ده لیت و له باره یه وه زانیاریمان پئ ده به خشیت، پڼشمان ده لیت نه مه گوزارشته له خودی خۆم . له شیعری (نئیسته خاکی بۆنخۆشی وئ) باشتر له نیو قوولایی هه سه ته کانی و واقعیکی هه قیقیدا، وینا کردنیکی خه یالی نویمان بۆ دروست ده کات، وه ک نه وه ی پیمان بلیت (نیره شیعره، نیشتمان، له نیو زماندا بینای خه یال و خواست و ئاره زوه ده روونی و فیکری و کۆمه لایه تی و نابوورییه کانی شمان ده که ین). شاعیر به م شیوه یه وه سفی شارمان بۆ ده کات:

له م شاره ی سه هۆل و
 له م شاره ی کپڼوه ی بپده نگ و
 له م شاره ی ته نیایی به رباران؟
 له مالی خامۆشی و چاوانی چاوه پئ و
 له مالی هه ناسه و هه نسکی به یانی و
 له مالی گریانی ئیواران

له دريژهي ئهم شيعره له به شيكي ديكه دا ده لئيت:

گيانه كه م!

من ليژه بوومه ته

شه پولي گولوي ئوف و ناخ

من ليژه بوومه ته

به له مي چه قيوبي كه ناري دهره و داخ (١٠٦)

له دواي ئهم وهسفه بو شار و پيوه ندييه
دهرونييه كان بو شوئيكي دور دهگه پيته وه،
به لام ئهم جاره له نيو شاريكي راسته قينه دا به ره و
شوئيكي خه يالي نيو بيره وه ريبه كانى ده فرپيت.
جيهانتيكي جياوازي ساده و سروشتيكي پاك و
نيشتيمانتيكي ديكه جياواز، نيشتمانتيك، كه
جياوازي نيوان ژيان و هست و نامويي و بيركردنه وه
له نيوان شار له ناواريه ي و گه پانه وه بو سروشتي
لائي و شاخ له نيشتماندا و ئهم چه شنه ده قه
مه به ستي (هه قيقى و نامه قيقى) نييه، به لكو
دهيه وييت (راستگويانه، يان دروژنانه) شتيكمان پي
پابگه نييت، له كاتيكا شيعر هه ميشه راستگويه،
هتا ئه و وينا خه يالياناهي دروستي دهكات، پشت
به راستگويي ده به ستيت و شاعير ده لئيت:

دلي من له وييه

ئه و خاكه م خوڤ ده وي

هه تاو و سيهر و ئه و شاخ و ده شتانه ي

ئه و خه لكه م خوڤ ده وي

هه ناسه ي پياواني ئه فسوس و

فرميسيكي ژناني هه سره ت و

«چاوانم كويز بي ا» «دهستم بشكي ا»

چاوي ته پ و ده ستي ماندروي ئه و ژنانه و ئه و پياوانه

هه موو پوژي،

دلي من ديته وه ئه وي

هه موو پوژي تقلي دلم گروو ده گري

ئه وي ده وي. (١٠٧)

شاعير راستگويانه و به شيوه يه كي ساده گفتوگو
له گه ل وه رگه ركه كانى خوڤ و خوينه ركه كانى دهكات
و پييان ده لئيت ده زانن من هه موو ئه و شتانه م
خوڤ ده وييت، گوزارشت له ناخي خوڤ دهكات.
ئه و به جهسته له نيو ئينتيمه و ناسنامه يه كي
جياوازي نوئي ناواريه و ته نيائي شاره، به لام
دلي له وييه، دلي هه موو پوژي له وييه، له وي
(نيشتمان، شاخ و ده شتايي، ساده يي خه لك
و زمانى شيريني سروشتي خه لكه كه ي خوڤ
ده وييت كه ده لئين «چاوانم كويز بي و ده ستم
بشكي». ئه و نهك هه ر بيرى لاي خه لكه كه و
ژناني هه سره ت و پياواني ئه فسوسه، به لكو
بير و هوڤ و ئينتيمه ي لاي به كاره يتاني شيوه ي
زمانه كه شيانه، كه زمانى ئاسايي و ده رپرين و
گوزارشتي خه لكي ساده ي شاخ و ده شتاييه كانه،
به واتاي ئه وه ي (گوندنشين، يان ئه وانه ي
له ده ره وه ي شار له نيشتمان ده ژين و خودي
شاعير بيره وه ري له گه لياندا هه يه. گيژانه وه ي
پوژانتيكه كه له بيرى ناچييت).

فرين و گه پانه وه به ره و سروشت

ئه و سروشتي جوانى ساده ي نيشتمانه كه ي
هك (لايكوف و جونسون) ناماژه يان بو كردوه
«مه زنده كانمان بپيارده ري بيركردنه وه كانمان،
كه ته نيا سروشتيكي پوڤشنبيريان نييه،
ئه و بپيار له سه ر نه ريت و په فتاره پوژانه ييه
ساده كانيشمان ده دن». (محمد سبيلا و
عبدالسلام بعد العالي، ٢٠١٠، ٨٢)، بويه ئاساييه
مه زنده كانى شاعير، به شيك له ده رپرين
و نمايشي په فتار و نه ريتي ساده و ئاسايي
پوژانه ي خودي خوڤي بيت، ده بينين له زور
شوينا ژيان له نيو زور وشه دا هه ستم پي
ده كرپت و مه زنده كانيشي هه ستم پي ده كرپت،

که شاعیر به ژیان و ژینگه و دۆخ و توخمه‌کانی
 ژیانسی په‌یوه‌ست به سروشتی ساده‌ی شیوه
 ژیانسی لادی و شاخ و ده‌شتایی ده‌به‌ستیت‌وه،
 و بویه ئاساییه ئه‌و شتانه‌ی خۆش بویت و
 له زۆر شویندا ناوی ناوه نیشتمان. بێگومان
 لای خوینهریکی کورد به‌هۆی واقعی داگیرکاری
 و دابه‌شکردنی خاکی کوردستان ده‌کریت
 نیشتمان هم به ئیران و هم به کوردستان
 لیک بدریت‌وه، له‌نیو نیشتمانی زمانه‌که‌دا
 که کوردیی مه‌به‌ست کوردستانه، من گومانم
 نییه له‌وه‌ی وه‌سفی شوینه‌کان، دار و گول و
 چۆله‌که و با و به‌فر و وه‌رزیره‌کانیش بریتین له
 کورده گوندنشینه‌کانی بناری شاخ و کیوه‌کانی
 کوردستان، واته خۆشه‌ویستی له‌نیوان (خاک
 و مرۆف)، (مرۆف و ئاو) و (مرۆف و ئاگر) و
 (مرۆف و ئاووه‌وا و که‌ش و ژینگه‌یه، ئه‌مه
 په‌فتار و نه‌ریتی پۆزانه‌ی خودی شاعیره وه‌ک
 فپین و گه‌پانه‌وه بۆ ئه‌و پۆژیکی دوور، دوور
 و له‌پیشه‌کی دیوانه‌که‌یدا وه‌ک بیروه‌ری به‌چرپی
 ده‌یگی‌پیت‌وه.

ئه‌و ئه‌م خۆشه‌ویستییه به‌ته‌کنیکه‌ کۆنه
 باوه‌که به‌کار ناهینیت، بگره وه‌ک شاعیریکی
 مولته‌زیمی ئه‌ده‌بی به‌ره‌نگاری نانوسیت، ئه‌و
 له‌گۆشه‌نیگایه‌کی فیکری دیاریکراوه‌وه سه‌یری
 دیارده و پیشهات و ئاکامه هه‌لبژیراوه‌کان ناکات،
 ئه‌و هیچ سنووریک له‌نیوان مرۆفه‌کان ناهیل‌پیت‌وه،
 ئه‌و ته‌نیا شاعر ده‌نووسیت، چونکه نووسینی
 فیکریک له‌نیو شاعیردا جیاوزه له‌خودی شاعیره‌که
 وه‌ک کلێشه و شیوه و فۆرم.

له شاعیریکدا ده‌لیت:

له عیشق، له جوانی

که ده‌گرین له دوری و له ژانی.....

ئه‌وجا به‌م دێره شاعیره‌که کۆتایی پێ ده‌هینیت:

نه‌جاریک دل‌داری به‌مراد، لپی بیستی، که:
 ئۆخه‌ی!

نه‌جاریک که‌س بیستی بۆ ژنیک بلپی ناخ!
 ئه‌م ده‌شته تاقه‌تی به‌سه‌ر چوو، له‌سه‌بر و
 بێده‌نگی

تۆ ئه‌ی شاخ! (۱۱۱)

له‌نیو ئه‌م هه‌موو پێوه‌ندییه پوچییه‌ی له
 نیوان عیشق و دل‌داردا دروست کراوه، که له
 کۆتاییدا ده‌گه‌پیت‌وه ده‌شت و شاخ. مرۆف
 هه‌میشه‌ خه‌ون به‌و شوینه‌وه ده‌بینیت، که
 تیییدا په‌گی بیره‌وه‌ری و بوونی دروست ده‌کات.
 شاعیر هینده پێوه‌ندییه خودییه‌کانی چووته
 نیو دنیای جووتیار و وه‌رزیره‌کانی ده‌شت، من
 لای خۆم وه‌ک خوینهر ناچار ده‌بم به‌شیکمی زۆر
 قسه‌کردن و شیکردنه‌وه‌کانم به‌وه‌ست و تیپوانین
 و ئینتیمایه‌ به‌ستمه‌وه، شاعیر ده‌بیزیت:

ئێسته له‌و ده‌شتانه

جووتیتر و ده‌شته‌وان ده‌مناسن

ئێسته له‌و شاخانه

سبه‌ینی و ئیواران ده‌مناسن

سپیده پیم ده‌لی «پۆژت باش»!

پێگاکه بانگ ده‌کا

تۆ له‌کوئی!

ئه‌ستیره پیم ده‌لین «به‌خیر بیی!»

من ئیستا به‌شیکم له‌ پێگا،

به‌شیکم له‌ خاک و له‌ کانی و

به‌شیکم له

ئاسمان.

من ئیستا نامۆ بووم له‌ بزه و

گریه و

ته‌نیایی

یه‌ک ئینسان. (۹۴).

پیش ئه‌وه‌ی هه‌ر چی بلپم شاعیر زمانی

داوہ تہ (پڙگہ) و (سپیڈہ) و (ئہستیرہ)، واتہ سئی شتی ماددی بئی پوج و زمان گفتوگوئی دہگہ لدا دہکەن و پیئی دہلین (پوژی باش) و (لہکوئی) و (بہخیر بیئی). پیمان سہیر نہ بیئت کہ شیعر دہتوانیت ہہموو شتیک بگورپت و زمان بہ سپیڈہ و پڙگا و ئہستیرہ ببہخشیت. لہم وینہ شیعییہ پڙ لہ ہہست و دہروونہ مروییہ، ئہو باس لہ (نامؤبوون و تہنیایی یہک مروف) دہکات، ئہو نامؤیہ لہ (بزہ و گریہ و تہنیایی)، کہ چی بیرہوہرییہکانی دوور، دوور دوور دہفرن بالی پڙ دہگرنہوہ و بہخہیال دہبیہنہوہ نیو سروشتی پڙ جوولہ و شتہکان بہ زمان دین و لہگہلی دہکەونہ گفتوگو. ئہو ناچیتہوہ شار کہ تہنیایی و گریہ و نہبوونی بہزہیی تیدایہ، دہچیتہوہ لای (جووتیر و دہشتہوانہکان)، ئہوان سبہینئ و ئیواران، ہہموو کاتیک دہیناسنہوہ و لہگہلی دہئاخفن و دہگہلیدا گفتوگو دہکەن، واتہ ئہو لہویدا تہنیا و نامؤ نییہ، نہک ہہر لہبہر مروفہکان، بہلکوو سروشتیش قسہی لہگہل دہکەن و تہنیایی دہرہویننہوہ. مہبہستی من لہم شیکردنہوہیہ ئہوہیہ خوئشہویستی شاعیر بہ سروشتی دہشتایی و شاخ و پیوہندییہ گہرمہکانی جووتیر و گفتوگو و ناسینہوہکانیان بؤ ئہو بہستراوہتہوہ، بریتییہ لہ خوئشہویستی، کہ (نامؤبوون و تہنیایی) تیدایہ نییہ.

ئہشق و ناگر و ئاو و خاک

لہ دہقہ کلاسیکییہکاندا گہرانہوہ و پیوہندییہ ئیشق و خاک، ئیشق و ناگر و ئاو و پیوہندییہ کومہلایہتییہ کشتوکالییہکان جیاوازن، ئہوان باسی خواوہندی پیت و ہات و بہرہکەت و باران و گہشہکردن و نان دہکەن، بہلام لای (ناسری حیسامی) ئہشقی (بہیانی باش و ئیوارہ

باشی ئہستیرہکان و ناسینہوہکانی ئہوانہ)، کہ (نامؤی و تہنیایی) ناہیلن. ئہم گہرانہوہیہ و ہک چارہسہریکی دہروونی و ئہخلاقی و ویژدانی و گہرانہوہ بؤ ئینتیمہ لہگہل (دہشت و شاخ و جووتیر و ئہستیرہکان و سروشت) بہکارہیناوہ و لہ کردہوہدا گہرانہوہیہ بؤ ئہشقی مروف لہگہل سروشت و جوانی و ناسین و سرپینہوہی تہنیایی.

لہ دہقی (دلشکان)یشدا پھیامی گوتارہکە ی بریتییہ لہ (گیانی مہ پڙپڙہ/ لہ جئ پیئی غہریی و دلشکان)، دیسان ئہو پیمان دہلایت، ئہم دؤخہی ئیمہ ہہنووکہ تیدایہ دہژین، بریتییہ لہ غہریی و دلشکان، پڙک لہم وینہ شیعییہدا ئہو شتیک بہرجہستہ کردوہ و لہم پڙگہیہوہ دہمانگپڙتہوہ بؤ ئہویئی دوور. جاریکی دیکہ مہبہستم ئہوہیہ بلیم شاعیر لہ زور دؤخدا ہہست بہ (نامؤی و تہنیایی و غہریی و دلشکان و داپران و تاکہکەسی و گۆشہگیری لہ نیو شاردا دہکات)، بؤیہ بییری بہرہو ئہوئی، ئہویئی پڙ لہ ئہوین و جوولہ و زوری خہلک و جوولہی کەرہستہ و شتہ ماددیہکان و بوونی کەسانی دیکہ و ژیانیکی پڙ لہ بزاف دہگہریتہوہ. لہم واقعہ پاناکات، بہلام دہیہویئت ہہموو ناسؤرییہکانی ئیستای بہ بیرہوہرییہکانی ئہوئی پوژی دہشتاییہکان لہگہل دہشتہوانہکان و وینہی جوانی شاخ و بزہپڙ و ہیلی پیئی شوانہپڙ و وینہ سریالییہکانی دہغل و پھوی مامز و شہقاری دہستی جووتیر سووک بکات و ئارامی بہ دہروون و میشک و ناخوشییہکانی ئیستای ببہخشیت، بؤیہ دہلایت:

لہ چہشنی قہدپالی شاخی پیر

کہ پڙہ لہ ہیلی شوانہپڙ و

لہ پڙگہی ہاتوچوی پڙیوار و دہشتہوان،

لہ چہشنی دہغلکی پڙ پڙ بو

به رهوی په وپه یکه مامزی هه راسان،
 له چه شنی شه قاری سره پښ جووتیږی دیمه کار
 له پښنگی زامیک که
 سووره تاو
 له زار بیخاته سره گونای که نیشکان،
 به و چه شنه
 گیانی مه پرپږه
 له جی پی غه ربی و دلشکان. (۷۶).

له شیعری (سهرما) دا، (ناسری حیسامی)
 جاریکی دیکه ش له دور فریندا شیعری، یان
 دنیای شیعری به دؤخ و ژینگه ی ئه ویی ژیان
 و پیوه ندیی جووتیاران و دهشت و دیهاته وه
 ده به ستیته وه. من لام وایه شاعیر هینده له زهت
 له سروشت و جوانی و پیوه ندییه مرؤیییه ساده
 و ناشکرکانی دیهات وهرده گریت، هه تا له نیو
 شاریشدا و له نیو شیعره کانیدا ناتوانیت له م
 کاریگری و پیوه ندی و ئه شقه له گه ل سروشتی
 دهشتای و گوند و جووتیږ و وهرزیږدا هه یه تی
 دابریت. له م شیعره دا ده بیژیت:

هه تا باغیک هه بڼ، غونچه ی بپشکوئ
 مه لیک دیته سهر، تا بوی بخوینئ
 نه گه ر چی پیره نه م جووتیږه، هیشتا
 له دهستی دئ که توویک دابچینئ
 په نایه ک هه ر ده بڼ بؤ دلنیایی
 نه وینئ، گه رمه تینئ، خه مره وینئ
 به لام له وهرزی سهرما و سؤله چ بکه م
 له سینهمدا شیعری گه رمای نه مینئ؟ (۴۷).

شیعری ویناکردنه وه ی واقعیه له نیو واقعیه کی
 نویی جیاوازدا، که به خودی واقعیه که وه
 به ستراوه ته وه. سینهی ئه و وهرزی سال نییه،
 تا نه م گه رما و سهرمایه تیږدا جڼ ببیته وه،
 به لام نه و له پیناو دروستکردنی وینه یه کی
 شیعری جیاواز و گورپنی واقعیه به واقعیه کی

نویی جیاواز ده لیت له سینهمدا شیعری گه رمای
 نامینیت، نه و پرسیار دهکات، ئایا چ ده بیت، که
 نه و گه رمایه له نیو چه سته ی منی شیعردا نه م
 جیهانه سارد و سره نه مینیت، نه گه ر شیعری
 گه رمایه نه ما چ ده قه ومیت و ده بیت پیشبینی
 چ بگریت. نه و له نیو که شیکی جووتیارانه دا
 واقعی شیعری خوی ده به ستیته وه به شته کانی
 دیکه و سروشتی (دهرکه وتنی خوریک له ناسو
 و پشکووتنی خونچه یه ک و پیری جووتیاریک
 و په نایه ک بؤ دلنیایی و سهرما) نه م جیهانه
 جیاوازه مان بؤ دروست دهکات، که بریتییه
 له گه شبینی (شهنه ی بایه ک نومیدیک هه ر
 ده هینئ، مه لیک دیت، توویک دابچینئ، نه وینئ،
 گه رمه تینئ، خه مره وینئ) دهرکه ون، واته
 له سنووری په شبینی بؤ ناقاری گه شبینی
 ده پهریته وه. شاعیر له یه ک کاتدا جیهانیک
 (ماندوو، شکان و دابران له هیوا و پیریون
 و سهرما) و دنیا یه کی دیکه ی جیاوازی وه ک
 (خه مره وین و پر له نه وین و گه رمه تین) بینا
 دهکات.

له شیعری (پان) یشدا شاعیر ناتوانیت له دنیای
 نه و پیوه ندییه سروشتییه ی له گه ل ویناکردنی
 فیکری نیستای هه یه تی و ده یان به ستیته وه به
 (دنیای وهرزیږ و دیهات) و ده لیت:

تووی ناواتی گه لیک چاندبو وهرزیږی نه وین
 به ختی نه یکرد، گوله گه نمیکه ی له خه رمانی نه دی
 (۵۲).

فرینه وه بؤ ژینگه ی لادئ

جاریکی دیکه ش، ده گه رپمه وه نیو نه و فرینه
 دوروی شاعیر به وشه و وینه ی شیعری و
 تیروانینه کانی ده مانباته وه نیو نه وین و خوشه ویستی،
 نه و چاندنی تووی نه وین به (وه رزیږ) و (گوله گه نم)

دەبەستیتەو، بۆیە دەلایم پێوەندییەکی پوچی لەنێوان ئەشق و جیهانی سادەى سەردەمى کشتوکالیدا هەیه. ئەشقیکی سروشتى که پێوەندى بە چوونە نێو پەهەندەکانى ژيان و بەرھەمھێنان و پێوەندییە سادە و دور لە تۆلە و رقی نێوان مرۆفەکان و چینهکانى شار و مەلانییى چینایەتى هەیه. سەربارى ئەشق بۆ سەرچاوە سروشتییەکانى ژيانى وەك (باران، ئاسمان، پۆژ، گەنم، چاندن، بەفر، شاخ، دەشتایى، باغ، شوانکارەیی، ئازەل، پەو مەمز... تاد) لە پێگەى فرینىكى دور دورەو دەگەریتەو.

(فریدریش ھیگل) بە وردى سروشتى فیزیكى و پێوەندییەکانى نێوان خۆشەویستانى لە سەردەمى کۆندا لە بەرچا و گرتوو. ئەو خۆشەویستى پۆمانسى لای کۆنەکان پەت دەکاتەو، بەلام لە باسى شیعری (سافق) «کولانى شەھوتى خوینى کولان نیشان دەدات» و لە پەیکەرى فینۆس «هەستى ناوہەیان دەرنابەیت»، بۆچوونەکانى باشتەر پەشت راست دەکاتەو، ئەمە بە واتایە نێو پێوەندییە کۆنەکان لە پەھەندىكى سۆزدارى و پوچى بێبەشن، نەخیر ئەمە بە واتایەش دیت، که لە کۆمەلگەى کشتوکالیى سەرەتاییدا، لەوئى خۆشەویستى پەھەندى پراکتیکى و بەکردەوئى وەردەگرتیت و ئەمە لە نێو شیعەر و ھونەریشدا هەیه. پاستییەکەى لە نێو ئەفسانە یۆنانییەکاندا شتیک هەیه که بەرزکردنەوئى بیکۆتایى خۆشەویستى پوچى ئاشکرا دەکات. (شوقى بزىع، ۳۰ یناير <https://aawsat.com/%D8%AB%D9%82%D8%A7%D9%81%D8%>).

لە شیعری (گەرانەو) شدا ئەو ناتوانیت لەم دنیاىەى وەك پێوەندییەکی پوچى لە ناخى وشەکانیدا پتە و پتە و چوونە نێو پوچى پەیفین

و گوزارشت و دەربڕینەکانى دەیەوئیت پیمان بلى، که هەرچەندە دوریش بىت، بەلام بپارى داوہ هەر دیتەو، بۆ کوئ؟ بۆ ئیرە. دیار نێو ئیرە کوئ، بەپى مەزەندە و گریمانەى منى خوینەر زىدى خۆشەویستى و پێوەندییە پوچییەکانىەتى که لەپیشەکی بېرەوہرییەکانى لەم دیوانەدا باسیان دەکات و دەلایت:

تەمى دووکەل لەو مەزایە هەر دەپەوئ
لەگەل کەوئک ھیلانە دادەنیمەوہ
وہکوو بەفرى بەر سوورەتاو بتویمەوہ
وہکوو شەتاو بەو دەشتەدا هەر دیمەوہ (۶۰).
لە شیعری (بۆ شمشالیکی تەنیا) دەلایت:
نازانم تۆ ئیستە لە کوئى
لە کام تاقەى مألە شوانى
نازانم چۆن بەپى دەکەى
شەو و پۆژى چاوەپوانى! (۶۱).